

Cílem této práce bylo zjistit, zda existuje vztah mezi ideálem krásy a fungování školní třídy u dětí v 9. Ročníku ZŠ. Přímou se výzkum zaměřoval na podobu „třídního ideálu krásy“ a na míru vlivu, který má na strukturu třídy – hierarchii a rozdělení rolí v kolektivu. Data získaná od dětí byla porovnána s dostupnou literaturou prezentující celospolečenskou normu ideálu krásy. Hlavními metodami empirického šetření bylo pozorování, dotazování k ideálu krásy, sociometrie B3 a doplňující rozhovory. Výzkumný vzorek čítal celkem 2 třídy pražské základní školy v Praze 8 s celkovým počtem 41 žáků a žákyň. Dotazování k ideálu krásy vyplnilo 29 dětí – 17 chlapců a 12 dívek a na sociometrický dotazník odpovídalo celkem 34 žáků a žákyň – 21 chlapců a 13 dívek. Zbylí žáci a žákyně buď neměli informovaný souhlas, nebo byli během dotazování nepřítomni. Získaná data z dotazníku k ideálu krásy byla analyzována prostřednictvím metody tzv. otevřeného kódování a sociometrický dotazník B3 byl vyhodnocen pomocí počítačového programu. Pozorování a rozhovory byly využity spíše jako doplňkové metody pro ověření a objasnění informací z dotazníků. Z dat můžeme vidět, že třídní pojetí ideálu krásy je velmi podobné celospolečenské normě, která vyplývá z dostupných studií. Jmenované aspekty jsou též v souladu s tradičním genderovým dělením na feminitu a maskulinitu. I přes tvrzení, která zdánlivě eliminují vliv vzhledu na třídu, můžeme nalézt rozporuplná vyjádření potvrzující alespoň částečný vliv. Ve třídě se vytvoří většinou skupina, která sleduje celospolečenskou normu a „tlumočí“ ji zbylým spolužákům a spolužačkám. Vliv na třídu má dále také chování a vlastnosti členů/ek skupiny. Je tedy zřejmé, že na dívky a chlapce v různé míře působí společenský nátlak zapříčiňující akceptaci společenské normy. Zásadním limitem výzkumu může být nestejný počet dětí v rámci obou tříd způsobený vnějšími okolnostmi.